**Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość**

►B

# DYREKTYWA RADY 2008/72/WE

**z dnia 15 lipca 2008 r.**

**w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona**

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

**(Wersja skodyfikowana)**

(Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28)

zmieniona przez:

| | | Dziennik Urzędowy | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | strona | data |
| ►M1 | Decyzja wykonawcza Komisji 2013/166/UE z dnia 2 kwietnia 2013 r. | L 94 | 8 | 4.4.2013 |
| ►M2 | Dyrektywa wykonawcza Komisji 2013/45/UE z dnia 7 sierpnia 2013 r. | L 213 | 20 | 8.8.2013 |

▼B

# DYREKTYWA RADY 2008/72/WE

## z dnia 15 lipca 2008 r.

## w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

**(Wersja skodyfikowana)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona ([2]) została kilkakrotnie znacząco zmieniona ([3]). Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać skodyfikowana.

(2) Produkcja warzyw zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Wspólnoty.

(3) Uzyskanie zadowalających efektów w uprawie warzyw zależy w dużej mierze nie tylko od jakości i dobrego stanu zdrowotności nasion, w sprawie których została już wydana dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ([4]), ale zależy także od stosowania odpowiedniego materiału nasadzeniowego.

(4) Stosowane w różnych państwach członkowskich odmienne sposoby postępowania z materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw prawdopodobnie stwarzają bariery handlowe, a zatem utrudniają swobodny przepływ tych produktów we Wspólnocie.

(5) Ujednolicone warunki na poziomie wspólnotowym powinny gwarantować otrzymywanie przez nabywców w całej Wspólnocie zdrowego i dobrej jakości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw.

(6) Jeśli odnosi się to do stanu zdrowotności roślin, takie ujednolicone warunki muszą być zgodne z przepisami dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ([5]).

([1]) Opinia z dnia 11 marca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/699/WE (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 33).
([3]) Zob. załącznik III część A.
([4]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/124/WE (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 12).
([5]) Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/64/WE (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 31).

▼B

(7) Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących stanu zdrowotności roślin zawartych w dyrektywie 2000/29/WE, nie jest właściwe stosowanie zasad wspólnotowych w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, jeśli wykazane jest, że produkty takie są przeznaczone na wywóz do państw trzecich, ponieważ zasady mające zastosowanie w takim przypadku mogą być odmienne od tych zawartych w niniejszej dyrektywie.

(8) Określenie stanu zdrowotności i norm jakości dla każdego rodzaju i gatunku warzyw wymaga długotrwałych i szczegółowych rozważań technicznych i naukowych. W tym celu powinna zostać ustanowiona stosowna procedura.

(9) Początkowo dostawcy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw są odpowiedzialni za zagwarantowanie spełniania przez oferowane przez nich produkty warunków ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

(10) Właściwe władze państw członkowskich powinny gwarantować, poprzez przeprowadzanie kontroli i inspekcji, iż dostawcy spełniają te warunki.

(11) Powinny zostać wprowadzone wspólnotowe działania kontrolne, aby zagwarantować jednolite stosowanie we wszystkich państwach członkowskich norm ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

(12) W interesie nabywców materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw leży zapewnienie, aby znana była nazwa odmiany, a jej tożsamość zapewniona.

(13) W tym celu, powinien zostać przyjęty przepis, o ile jest to możliwe, dotyczący stosowania zasad dotyczących aspektów odmianowych odnoszących się do obrotu nasionami warzyw.

(14) W celu zagwarantowania tożsamości oraz zagwarantowania prawidłowego obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, powinny zostać ustanowione zasady wspólnotowe dotyczące separacji partii i oznakowywania. Stosowane etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne zarówno dla inspekcji urzędowej, jak i dla użytkowników.

(15) W okresie, w którym występują czasowe trudności w uzyskiwaniu dostaw, może zostać dopuszczony do obrotu materiał rozmnożeniowy i siewny spełniający mniej surowe wymagania niż te zawarte w niniejszej dyrektywie.

(16) Należy wprowadzić zakaz nakładania przez państwa członkowskie nowych warunków lub ograniczeń w sprawie obrotu, innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie, w przypadku rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku II, dla których zostaną sporządzone odpowiednie wykazy.

(17) Powinny zostać przyjęte przepisy dotyczące dopuszczenia do obrotu we Wspólnocie materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw produkowanego w państwach trzecich, pod warunkiem że materiał ten zawsze spełnia te same warunki, co materiał rozmnożeniowy i siewny warzyw produkowany we Wspólnocie i spełniający zasady wspólnotowe.

(18) W celu ujednolicenia stosowanych w różnych państwach członkowskich technicznych metod badania oraz w celu dokonania porównań pomiędzy materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym oraz warzywami produkowanymi we Wspólnocie i tym materiałem produkowanym w państwach trzecich, powinny być prowadzone badania, w celu sprawdzenia zgodności takich produktów z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

▼B

(19) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(20) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

*Artykuł 1*

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, oprócz nasion, będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie.

2. Artykuły 2–20 oraz art. 23 stosuje się w stosunku do rodzajów, gatunków i ich mieszańców wymienionych w załączniku II.

Podkładki i inne części roślin należących do innych rodzajów, gatunków albo ich mieszańców także podlegają przepisom zawartym w tych artykułach, jeśli materiał jednego ze wspomnianych rodzajów lub gatunków, lub ich mieszańców, jest lub ma być na nich zaszczepiony.

3. Zmiany do wykazu rodzajów i gatunków w załączniku II są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 3.

*Artykuł 2*

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania dla materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich, jeśli zamiar ten został właściwie zidentyfikowany, a materiał jest dostatecznie odizolowany, nie naruszając przepisów dotyczących stanu zdrowotności ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE.

Przepisy wykonawcze do akapitu pierwszego, w szczególności w odniesieniu do identyfikacji i izolacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 3*

Dla celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

a) „materiał rozmnożeniowy” oznacza części roślin lub cały materiał roślinny, włączając podkładki, przeznaczone do rozmnażania i produkcji warzyw;

b) „materiał nasadzeniowy” oznacza całe rośliny i części roślin, włączając, dla roślin zaszczepionych, składniki zaszczepione, przeznaczone do zasadzenia do produkcji warzyw;

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

▼B

c) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się profesjonalnie co najmniej jedną z następujących działalności w odniesieniu do materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw: reprodukcją, produkcją, przechowywaniem i/lub poddawaniem zabiegom oraz obrotem;

d) „obrót” oznacza posiadanie na sprzedaż lub na składzie, wystawianie lub oferowanie na sprzedaż, sprzedaż i/lub dostarczanie do innych osób, niezależnie od formy, materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego;

e) „odpowiedzialny urzędowy organ” oznacza:

(i) wyłączną i centralną władzę, ustanowioną lub wyznaczoną przez państwo członkowskie pod nadzorem rządu krajowego i odpowiedzialną za kwestie dotyczące jakości;

(ii) jakąkolwiek władzę państwową ustanowioną:

— albo na poziomie krajowym,

— albo na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych w granicach ustanowionych przez ustawodawstwo krajowe danego państwa członkowskiego.

Organy określone w ppkt (i) i (ii) mogą, zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym, powierzyć zadania ustanowione w niniejszej dyrektywie, na ich odpowiedzialność i pod ich nadzorem, jakiejkolwiek osobie prawnej prawa publicznego lub prywatnego, której na mocy urzędowo zatwierdzonego statutu zostało powierzone wykonywanie wyłącznie specjalnych funkcji publicznych, pod warunkiem że taka osoba i jej przedstawiciele nie są prywatnie zainteresowani wynikami prowadzenia takich działań.

Państwa członkowskie gwarantują ścisłą współpracę między organami określonymi w ppkt (i), a tymi określonymi w ppkt (ii).

Ponadto zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 może zostać zatwierdzona każda inna osoba prawna ustanowiona w imieniu jakiegokolwiek organu zgodnie z ppkt (i) i (ii), działająca z upoważnienia i pod nadzorem takiego organu, pod warunkiem że taka osoba nie jest prywatnie zainteresowana wynikami prowadzenia takich działań.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ich odpowiedzialnych organach urzędowych. Komisja informuje o tym inne państwa członkowskie;

f) „działania urzędowe” oznaczają działania podjęte przez odpowiedzialny organ urzędowy;

g) „urzędowa inspekcja” oznacza inspekcję przeprowadzaną przez odpowiedzialny organ urzędowy;

h) „urzędowa deklaracja” oznacza deklarację odpowiedzialnego organu urzędowego lub deklarację wydaną na jego odpowiedzialność;

i) „partia” oznacza liczbę jednostek pojedynczego towaru, możliwą do zidentyfikowania ze względu na jednorodność jego składników i pochodzenie;

j) „laboratorium” oznacza podmiot prawa publicznego lub prywatnego przeprowadzający analizy i odpowiednie diagnozy umożliwiające producentowi kontrolowanie jakości produkcji.

▼B

*Artykuł 4*

Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 3 w załączniku I, ustanawia się wykaz dla każdego rodzaju i gatunku w związku z załącznikiem II oraz dla podkładek z innych rodzajów i gatunków, jeśli materiał z tych rodzajów lub gatunków jest lub ma być na nich zaszczepiony, z uwzględnieniem warunków dotyczących zdrowotności roślin, ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE i mających zastosowanie dla danych rodzajów i/lub gatunków. Wykaz ten wskazuje ponadto:

a) warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał nasadzeniowy warzyw, w szczególności te odnoszące się do jakości i czystości uprawy oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Warunki te dodaje się w załączniku I część A;

b) warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał rozmnożeniowy, w szczególności te odnoszące się do stosowanego systemu rozmnażania, czystości uprawy rosnącej oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Warunki te są wymienione w załączniku I część B.

*Artykuł 5*

1. Państwa członkowskie zapewniają, że dostawcy podejmą wszelkie niezbędne działania dla zagwarantowania zgodności z normami ustalonymi w niniejszej dyrektywie we wszystkich fazach produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw.

2. Dla celów ust. 1 wspomniani dostawcy przeprowadzają sami kontrole lub zlecają przeprowadzenie przez akredytowanego dostawcę lub odpowiedzialne organy urzędowe kontroli opartych na następujących zasadach:

— zidentyfikowanie momentów krytycznych w ich procesie produkcyjnym na podstawie stosowanych metod produkcji,

— ustalenie i stosowanie metod monitorowania i kontroli momentów krytycznych określonych w pierwszym tiret,

— pobranie prób do analiz przeprowadzanych w laboratorium akredytowanym przez odpowiedzialny organ urzędowy w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie,

— przechowywanie pisemnych danych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, określonych w pierwszym, drugim i trzecim tiret, oraz danych dotyczących produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym; dane te mają być do dyspozycji odpowiedzialnego organu urzędowego. Dokumenty te i dane mają być przechowywane przez okres co najmniej jednego roku.

Jednakże w stosunku do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona jedynie do dystrybucji materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, produkowanego i pakowanego w miejscach innych niż ich własne, wymagane jest jedynie przechowywanie danych pisemnych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, dotyczących kupna i sprzedaży i/lub dostarczania takich produktów.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona do dostarczania niewielkich ilości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw dla nieprofesjonalnych odbiorców finalnych.

▼B

3. Jeśli wynik ich własnych kontroli lub jakiekolwiek informacje będące w dyspozycji dostawców określonych w ust. 1 ujawnią obecność jednego lub większej liczby organizmów szkodliwych określonych w dyrektywie 2000/29/WE lub organizmów szkodliwych w ilościach większych niż te dopuszczone w normach wymienionych w odnośnych wykazach ustanowionych na podstawie art. 4 niniejszej dyrektywy, to dostawcy niezwłocznie powiadamiają o tym odpowiedzialny urząd oraz podejmują działania wskazane przez ten urząd lub każde inne działanie konieczne do obniżenia zagrożenia rozprzestrzenienia takich organizmów szkodliwych. Dostawca zachowuje rejestry wszystkich wystąpień organizmów szkodliwych w jego obiektach oraz informacje o wszelkich działaniach podjętych w związku z takimi wystąpieniami.

4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 2 akapit drugi przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 6*

1. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje dostawców zaraz po sprawdzeniu, że ich metody produkcji i obiekty spełniają wymagania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nich działalności. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli dostawca decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymał on akredytację uprzednio.

2. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje laboratoria zaraz po sprawdzeniu, że laboratoria te, ich metody i obiekty spełniają te wymagania niniejszej dyrektywy, które mają być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nie działalności analitycznej. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli laboratorium decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymało ono akredytację uprzednio.

3. Odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje wszelkie niezbędne działania, jeśli przestają być spełniane wymagania określone w ust. 1 i 2. W tym celu organ ten zwraca szczególną uwagę na wnioski z każdej kontroli przeprowadzanej zgodnie z art. 7.

4. Nadzór i monitorowanie dostawców, obiektów i laboratoriów jest przeprowadzany regularnie przez odpowiedzialny organ urzędowy lub na odpowiedzialność odpowiedzialnego organu urzędowego, który ma w każdej chwili swobodny dostęp do każdej części obiektów, w celu zagwarantowania zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Przyjmuje się niezbędne przepisy wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Jeśli podczas prowadzenia takiego nadzoru i monitorowania zostanie ujawnione, że nie są spełniane wymagania niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje odpowiednie działania.

*Artykuł 7*

1. Eksperci Komisji mogą, we współpracy z odpowiedzialnymi organami urzędowymi państw członkowskich, przeprowadzić kontrole na miejscu, o ile jest to konieczne, w celu zagwarantowania jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu sprawdzenia, czy dostawcy rzeczywiście spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, służy ekspertom wszelką niezbędną pomocą w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja informuje państwa członkowskie o wyniku kontroli.

▼B

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 8*

1. Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw może być wprowadzany do obrotu tylko przez akredytowanych dostawców oraz pod warunkiem że spełniają oni wymagania ustanowione w wykazie określonym w art. 4.

2. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/29/WE przepisy ust. 1 nie mają zastosowania dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przeznaczonego do:

a) doświadczeń lub celów naukowych; lub

b) pracy selekcyjnej; lub

c) środków mających na celu ochronę różnorodności genetycznej.

3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 2 lit. a), b) i c) przyjmuje się jako niezbędne zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 9*

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, a także wymieniony w dyrektywie 2002/55/WE, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany dopuszczonej do obrotu zgodnie z przepisami tej dyrektywy.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 oraz ust. 3 niniejszego artykułu materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, ale który nie jest objęty dyrektywą 2002/55/WE, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany urzędowo dopuszczonej do obrotu w co najmniej jednym państwie członkowskim.

Przepisy podane w art. 4, i 5 oraz art. 9 ust. 3 dyrektywy 2002/55/WE stosuje się dla warunków dla dopuszczenia do obrotu.

Artykuł 3 ust. 2 i 4, art. 6, 7, 8, 9 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 10–15 tej dyrektywy mają zastosowanie *mutatis mutandis* po wprowadzeniu niezbędnych zmian do procedur i formalności dla dopuszczenia do obrotu i utrzymywania produkcji.

Wyniki nieurzędowych badań i praktyczne informacje uzyskane w trakcie uprawy mogą być brane pod uwagę w każdym przypadku.

3. Odmiany urzędowo dopuszczone zgodnie z ust. 2, zostają wprowadzone do Wspólnego katalogu odmian gatunków warzyw określonych w art. 17 dyrektywy 2002/55/WE. Artykuł 16 ust. 2, art. 17, 18 i 19 tej dyrektywy stosuje się *mutatis mutandis* po dokonaniu niezbędnych zmian.

*Artykuł 10*

1. Podczas uprawy oraz podczas przerywania lub usuwania materiału rodzicielskiego, materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest utrzymywany w osobnych partiach.

2. Jeśli materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw o różnym pochodzeniu jest umieszczany razem lub jest mieszany podczas pakowania, składowania, transportu lub dostarczania, dostawca zachowuje rejestry zawierające następujące dane: skład partii i pochodzenie poszczególnych składników.

▼B

3. Państwa członkowskie gwarantują zgodność z wymaganiami ust. 1 i 2 poprzez przeprowadzanie urzędowych inspekcji.

*Artykuł 11*

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2, materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest przedmiotem obrotu tylko w formie dostatecznie jednorodnych partii oraz jeśli partie te zostały uznane za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, a także są zaopatrzone w dokument sporządzony przez dostawcę zgodnie z warunkami podanymi w wykazie ustanowionym w art. 4. Jeśli na takim dokumencie znajduje się urzędowa deklaracja, to jest ona wyraźnie oddzielona od wszystkich innych zawartości dokumentu.

W wykazie określonym w art. 4, ustanawia się wymagania dotyczące etykietowania i/lub plombowania oraz pakowania materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw.

2. W przypadku dostawy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przez detalistę do nieprofesjonalnego odbiorcy finalnego, wymagania dotyczące etykietowania mogą zostać ograniczone do odpowiednich informacji o produkcie.

*Artykuł 12*

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić:

a) od stosowania przepisów art. 11 drobnych producentów, których cała produkcja i sprzedaż materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw jest przeznaczona do ostatecznego użytku przez osoby na rynku lokalnym, które nie zajmują się profesjonalną produkcją roślinną („obrót lokalny”);

b) od kontroli i urzędowych inspekcji, o których mowa w art. 18, lokalny obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw produkowanym przez takie osoby zwolnione od tych obowiązków.

2. Przepisy wykonawcze odnoszące się do innych wymagań dotyczących zwolnień określonych w ust. 1, w szczególności w zakresie pojęć „drobni producenci” i „rynek lokalny” oraz odnoszące się do procedur, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 13*

W wypadku czasowych trudności w dostarczaniu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, spełniającego wymagania niniejszej dyrektywy, mogą zostać przyjęte środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, dotyczące obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw spełniającym mniej surowe wymagania, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zdrowotności roślin ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE.

*Artykuł 14*

1. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, który spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na osobę dostawcy, zdrowotność roślin, podłoże uprawowe i przeprowadzone inspekcje, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

▼B

2. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, którego odmiana znajduje się we Wspólnym katalogu odmian gatunków warzyw, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na odmianę, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub odnoszących się do niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 15*

W zakresie produktów określonych w załączniku II państwa członkowskie powstrzymują się od nakładania bardziej surowych warunków lub ograniczeń handlowych, z wyjątkiem warunków ustanowionych w wykazach zgodnie z art. 4 lub, w przypadku ich braku, tych istniejących w dniu 28 kwietnia 1992 r.

*Artykuł 16*

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 określa się, czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany w państwie trzecim i spełniający te same warunki odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowotności roślin, podłoża uprawowego, opakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania, jest równoważny pod każdym z tych względów materiałowi rozmnożeniowemu i nasadzeniowemu warzyw produkowanemu we Wspólnocie i spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

2. W oczekiwaniu na decyzję określoną w ust. 1 państwa członkowskie mogą, w terminie do dnia ►**M1** 31 grudnia 2022 r. ◄ oraz bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/29/WE, stosować w stosunku do przywozu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw z państw trzecich warunki co najmniej równoważne tym podanym tymczasowo lub trwale w wykazach określonych w art. 4 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy warunki takie nie są ustanowione w tych wykazach, to warunki przywozu muszą być co najmniej równoważne tym mającym zastosowanie do produkcji w odnośnym państwie członkowskim.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 termin określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu może, dla różnych państw trzecich, zostać odroczony aż do podjęcia decyzji określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw przywożony przez państwo członkowskie zgodnie z decyzją podjętą przez to państwo członkowskie stosownie do akapitu pierwszego, nie podlega żadnym ograniczeniom handlowym w innych państwach członkowskich ze względu na kwestie określone w ust. 1.

*Artykuł 17*

Państwa członkowskie gwarantują, że podczas produkcji i obrotu prowadzona jest urzędowa inspekcja, poprzez pobieranie próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, w celu sprawdzenia zgodności z wymaganiami i warunkami niniejszej dyrektywy.

▼B

*Artykuł 18*

Szczegółowe procedury wykonawcze dla przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 5 oraz dla urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 10 i 17, włączając metody pobierania prób, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 19*

1. Jeśli podczas prowadzenia nadzoru i monitorowania przewidzianych w art. 6 ust. 4, urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 17 lub doświadczeń przewidzianych w art. 20 zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy państwa członkowskiego podejmuje odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że materiał ten będzie spełniał przepisy niniejszej dyrektywy lub, jeśli nie jest to możliwe, zakazuje obrotu takim materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw w obrębie Wspólnoty.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw wprowadzany do obrotu przez prywatnego dostawcę nie spełnia wymagań i warunków niniejszej dyrektywy, to odnośne państwo członkowskie gwarantuje, że podejmowane są właściwe środki w stosunku do takiego dostawcy. Jeśli dostawca posiada zakaz obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, to państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i właściwe władze krajowe w państwie członkowskim.

3. Jakiekolwiek działania podjęte na mocy ust. 2 zostają cofnięte, gdy tylko zostanie ustalone z odpowiednią pewnością, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw przeznaczony do obrotu przez takiego dostawcę będzie w przyszłości spełniał wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 20*

1. Doświadczenia lub, w miarę potrzeby, testy, przeprowadza się w państwach członkowskich na próbkach w celu sprawdzenia, czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych spełnia wymogi i warunki niniejszej dyrektywy, włączając te odnoszące się do zdrowia roślin. Komisja może organizować próbne inspekcje przeprowadzane przez przedstawicieli państw członkowskich i Komisji.

2. Wspólnotowe doświadczenia i testy porównawcze przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych wprowadzanego do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy uznaniowe, oraz podczas pobierania próbek. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych produkowany w państwach trzecich,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych nadający się dla rolnictwa ekologicznego,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych wprowadzany do obrotu w związku ze środkami mającymi na celu ochronę różnorodności genetycznej.

▼B

3. Powyższe testy porównawcze i próby stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym musi odpowiadać materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 podejmuje się niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania testów porównawczych i doświadczeń. Komisja powiadamia komitet określony w art. 21 ust. 1 o technicznych uzgodnieniach dotyczących przeprowadzania tych testów i doświadczeń oraz o ich wynikach. Jeżeli występują problemy ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

5. Wspólnota może wnieść wkład pieniężny dla przeprowadzania testów porównawczych i doświadczeń przewidzianych w ust. 2 i 3.

Wkład pieniężny nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

6. Testy porównawcze i doświadczenia, na które można przeznaczyć wkład finansowy Wspólnoty oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

7. Testy porównawcze i doświadczenia przewidziane w ust. 2 i 3 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

*Artykuł 21*

1. Komisję wspomaga „Stały Komitet ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa”, zwany dalej komitetem.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

*Artykuł 22*

Zmiany do wykazów określone w art. 4 oraz do warunków i szczegółowych zasad przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

*Artykuł 23*

1. Państwa członkowskie gwarantują, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany na ich terytoriach i przeznaczony do obrotu, spełnia wymagania niniejszej dyrektywy.

▼B

2. Jeśli podczas urzędowej inspekcji zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie może, z powodu niespełnienia warunku odnoszącego się do zdrowotności roślin, być przedmiotem obrotu, dane państwo członkowskie podejmie właściwe urzędowe środki w celu wyeliminowania jakiegokolwiek wynikającego z tego powodu zagrożenia dla zdrowotności roślin.

*Artykuł 24*

W odniesieniu do art. 5–11, 14, 15, 17, 19 i 23 termin stosowania dla każdego rodzaju lub gatunku w związku z załącznikiem II wyznacza się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, jeśli sporządzony jest wykaz określony w art. 4.

*Artykuł 25*

Dyrektywa 92/33/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A zostaje uchylona bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

*Artykuł 26*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 27*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

*ZAŁĄCZNIK I*

**Warunki, jakie mają być ustanowione zgodnie z art. 4.**

CZĘŚĆ A

Warunki, jakie musi spełnić materiał nasadzeniowy.

CZĘŚĆ B

Wykazy dla rodzajów i gatunków niewymienionych w dyrektywie 2002/55/WE, zawierające warunki, jakie musi spełnić materiał rozmnożeniowy.

▼B

*ZAŁĄCZNIK II*

**Wykaz rodzajów i gatunków określonych w art. 1 ust. 2**

| | |
|---|---|
| *Allium cepa* L. | |
| — Grupa *Cepa* | Cebula<br>Szalotka Echalion |
| — Grupa *Aggregatum* | Szalotka |
| *Allium fistulosum* L. | Cebula siedmiolatka (czosnek dęty) |
| *Allium porrum* L. | Por |
| *Allium sativum* L. | Czosnek pospolity |
| *Allium schoenoprasum* L. | Szczypiorek |
| *Anthriscus cerefolium* (L.) Hoffm. | Trybuła ogrodowa |
| *Apium graveolens* L. | Seler naciowy<br>Seler korzeniowy |
| *Asparagus officinalis* L. | Szparag |
| *Beta vulgaris* L. | Burak ćwikłowy<br>Burak liściowy |
| *Brassica oleracea* L. | Jarmuż<br>Kalafior<br>Brokuł<br>Kapusta brukselska<br>Kapusta włoska<br>Kapusta głowiasta biała<br>Kapusta głowiasta czerwona<br>Kalarepa |
| *Brassica rapa* L. | Kapusta pekińska<br>Rzepa |
| *Capsicum annuum* L. | Papryka |
| *Cichorium endivia* L. | Endywia kędzierzawa<br>Endywia eskariola |
| *Cichorium intybus* L. | Cykoria sałatowa<br>Cykoria liściowa<br>Cykoria korzeniowa |
| *Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. et Nakai | Kawon (arbuz) |
| *Cucumis melo* L. | Melon |
| *Cucumis sativus* L. | Ogórek – sałatkowy<br>Ogórek – konserwowy |
| *Cucurbita maxima Duchesne* | Dynia olbrzymia |
| *Cucurbita pepo* L. | Dynia zwyczajna |

▼B

| | |
|---|---|
| *Cynara cardunculus* L. | Karczoch zwyczajny<br>Karczoch hiszpański (kard) |
| *Daucus carota* L. | Marchew jadalna<br>Marchew pastewna |
| *Foeniculum vulgare Mill.* | Koper włoski (fenkuł) |
| *Lactuca sativa* L. | Sałata |
| ►M2 *Solanum lycopersicum* L. ◄ | Pomidor |
| *Petroselinum crispum* (Mill.) Nyman ex A. W. Hill | Pietruszka |
| *Phaseolus coccineus* L. | Fasola wielokwiatowa |
| *Phaseolus vulgaris* L. | Fasola zwykła karłowa<br>Fasola zwykła tyczna |
| *Pisum sativum* L. (partim) | Groch siewny łuskowy – pomarszczony<br>Groch siewny łuskowy – gładki<br>Groch siewny cukrowy |
| *Raphanus sativus* L. | Rzodkiewka<br>Rzodkiew |
| *Rheum rhabarbarum* L. | Rabarbar |
| *Scorzonera hispanica* L. | Skorzonera (wężymord) |
| *Solanum melongena* L. | Oberżyna |
| *Spinacia oleracea* L. | Szpinak |
| *Valerianella locusta* (L.) Laterr. | Roszponka warzywna |
| *Vicia faba* L. (partim) | Bób |
| *Zea mays* L. (partim) | Kukurydza cukrowa<br>Kukurydza pękająca |

▼B

*ZAŁĄCZNIK III*

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian**

(określone w art. 25)

| | |
|---|---|
| Dyrektywa Rady 92/33/EWG<br>(Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 1) | |
| Decyzja Komisji 93/400/EWG<br>(Dz.U. L 177 z 21.7.1993, s. 27) | |
| Decyzja Komisji 94/152/WE<br>(Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 33) | |
| Decyzja Komisji 95/25/WE<br>(Dz.U. L 36 z 16.2.1995, s. 34) | |
| Decyzja Komisji 97/109/WE<br>(Dz.U. L 39 z 8.2.1997, s. 21) | |
| Decyzja Komisji 1999/29/WE<br>(Dz.U. L 8 z 14.1.1999, s. 29) | |
| Decyzja Komisji 2002/111/WE<br>(Dz.U. L 41 z 13.2.2002, s. 43) | |
| Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003<br>(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1) | Tylko załącznik II pkt 6 i załącznik III pkt 27 |
| Dyrektywa Rady 2003/61/WE<br>(Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 23) | Tylko art. 1 pkt 4 |
| Decyzja Komisji 2005/55/WE<br>(Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 17) | |
| Dyrektywa Komisji 2006/124/WE<br>(Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 12) | Tylko art. 1 i załącznik |
| Decyzja Komisji 2007/699/WE<br>(Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 33) | |

CZĘŚĆ B

**Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania**

(określonych w art. 25)

| Dyrektywa | Termin przeniesienia | Data stosowania |
|---|---|---|
| 92/33/EWG | 31 grudnia 1992 r. | — |
| 2003/61/WE | 10 października 2003 r. | — |
| 2006/124/WE | 30 czerwca 2007 r. | 1 lipca 2007 r. ([1]) |

([1]) Zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/124/WE: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2007 r. Państwa członkowskie mogą jednak odroczyć do dnia 31 grudnia 2009 r. stosowanie przepisów dotyczących formalnego przyjęcia odmian należących do *Allium cepa* L. (gatunek zbiorowy), *Allium fistulosum* L., *Allium sativum* L., *Allium schoenoprasum* L., *Rheum rhabarbarum* L. oraz *Zea mays* L”.

▼B

*ZAŁĄCZNIK IV*

**TABELA KORELACJI**

| Dyrektywa 92/33/EWG | Niniejsza dyrektywa |
|---|---|
| Artykuły 1, 2 i 3 | Artykuły 1, 2 i 3 |
| Artykuł 4 zdanie wprowadzające | Artykuł 4 zdanie wprowadzające |
| Artykuł 4 ppkt i) i ii) | Artykuł 4 lit. a) i b) |
| Artykuły 5, 6 i 7 | Artykuły 5, 6 i 7 |
| Artykuł 8 ust. 1 | Artykuł 8 ust. 1 |
| Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy | Artykuł 8 ust. 2 |
| Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi | Artykuł 8 ust. 3 |
| Artykuł 9 ust. 1 i 2 | Artykuł 9 ust. 1 i 2 |
| Artykuł 9 ust. 3 | — |
| Artykuł 9 ust. 4 akapit pierwszy | Artykuł 9 ust. 3 |
| Artykuł 9 ustęp 4 akapit drugi | — |
| Artykuły 10 i 11 | Artykuły 10 i 11 |
| Artykuł 12 akapit pierwszy zdanie wprowadzające | Artykuł 12 ust. 1 zdanie wprowadzające |
| Artykuł 12 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie | Artykuł 12 ust. 1 lit. a) i b) |
| Artykuł 12 akapit drugi | Artykuł 12 ust. 2 |
| Artykuły 13–20 | Artykuły 13–20 |
| Artykuł 21 ust. 1 i 2 | Artykuł 21 ust. 1 i 2 |
| Artykuł 21 ust. 3 | Artykuł 21 ust. 4 |
| Artykuł 22 ust. 1 | — |
| Artykuł 22 ust. 2 | Artykuł 21 ust. 3 |
| Artykuł 23 | Artykuł 22 |
| Artykuł 24 | Artykuł 23 |
| Artykuł 25 ust. 1 | — |
| Artykuł 25 ust. 2 | Artykuł 24 |
| — | Artykuł 25 |
| — | Artykuł 26 |
| Artykuł 26 | Artykuł 27 |
| Załączniki I i II | Załączniki I i II |
| — | Załączniki III i IV |